

Pátek 2. postního týdne

📖 Gen 37,3-4.12-13a.17b-28; Mt 21,33-43.45-46

Gen 37,3-4.12-13A.17B-28

Izrael miloval Josefa víc než všechny své syny, poněvadž se mu narodil ve stáří; dal mu zhotovit dlouhou suknici. Když jeho bratři viděli, že ho otec miluje víc než všechny své syny, nenáviděli ho a nechtěli s ním ani laskavě promluvit. Jednou šli bratři pást ovce svého otce k Sichemu; Izrael řekl Josefovi: „Tvoji bratři šli pást k Sichemu, pojď, pošlu tě k nim.“ Josef tedy šel za svými bratry a našel je v Dotanu. Viděli ho z dálky, a dříve než k nim došel, lstivě se smluvili, že ho zabijí. Řekli si mezi sebou: „Tamhle přichází ten snilek. Nuže pojďme, zabijme ho a hodme ho do nějaké cisterny a řekněme, že ho sežrala dravá šelma, a uvidíme, k čemu budou jeho sny.“ Ruben to slyšel a poněvadž ho chtěl z jejich rukou vysvobodit, řekl: „Nezabíjejme ho!“ A dodal: „Neprolévejte krev, hodte ho do této cisterny, která je tady na stepi, ale nevkládejme na něj ruku!“ Chtěl ho z jejich rukou vysvobodit a vrátit jeho otcí. Když tedy přišel Josef ke svým bratřím, svlékli ho z jeho suknice, kterou měl na sobě. Vzali ho a hodili do cisterny. Cisterna byla prázdná, nebyla v ní voda. Sedli si, aby se najedli. Když zdvihli oči, podívali se – a hle, karavana Izmaelitů přicházela z Gileadu. Jejich velbloudi nesli dragantovou gumu, balzám a vonnou pryskyřici. Chtěli to dopravit do Egypta. Juda řekl svým bratřím: „Jaký užitek budeme mít z toho, že svého bratra zabijeme, i když zahladíme stopy po jeho krvi. Nuže, prodejme ho Izmaelitům, ať na něm není naše ruka, vždyť je to náš tělesný bratr.“ Bratři ho poslechli. Když kolem přecházeli obchodníci z Midjanu, (bratři) rychle Josefa z cisterny vytáhli a prodali Izmaelitům za dvacet stříbrných, a ti ho přivedli do Egypta.

Mt 21,33-43.45-46

Ježíš řekl velekněžím a starším lidu: „Poslyšte jiné podobenství: Byl jeden hospodář a ten vysázal vinici. Obehnal ji plotem, vykopal v ní jámu pro lis a vystavěl strážní věž, pronajal ji vinařům a vydal se na cesty. Když se přiblížilo vinobraní, poslal k vinařům své služebníky vyzvednout z ní výtěžek. Ale vinaři jeho služebníky popadli, jednoho zbili, druhého zabili, třetího ukamenovali. (Hospodář) poslal tedy jiné služebníky, ještě ve větším počtu než poprvé, ale naložili s nimi zrovna tak. Naposled k nim poslal svého syna; myslel si: 'Na mého syna budou mít ohled.' Když však vinaři uviděli syna, řekli si mezi sebou: 'To je dědic. Pojďte, zabijme ho, a jeho dědictví bude naše!' A popadli ho, vyhnali ven z vinice a zabili. Až pak přijde pán té vinice, co asi s těmi vinaři udělá?“ Odpověděli mu: „Krutě ty zlosyny zahubí a svou vinici pronajme jiným vinařům, kteří mu budou ve svůj čas odvádět výtěžek.“ Ježíš jim řekl: „Nečetli jste nikdy v Písmu: 'Kámen, který stavitelé odvrhli, stal se kvádrem nárožním. Učinil to Pán a v našich očích je to podivuhodné?' Proto vám říkám: Vám bude Boží království odňato a bude dáno národu, který ponese jeho ovoce.“ Když velekněží a farizeové uslyšeli tato jeho podobenství, poznali, že mluví o nich. Hleděli se ho zmocnit, ale měli strach z lidu, protože (lidé) ho považovali za proroka.“

➔ K Božímu slovu (z publikace od paulínek Evangelium na každý den 2016)

Toto vyprávění nám představuje zápletku naší nevěrnosti a jeho věrnosti. On nám vychází vstříc, a my ho odmítáme. Je to nešťastná vášně, která nemá východisko. Je to naše hluchá a ustavičná vyzývavost se skrytou zvráceností, která se projeví až na konci. Tento úryvek nám představuje konflikt moci člověka, která se projevuje ničivým a sebe-destruktivním násilím, a moci Boží, což je moc lásky silnější než smrt.

† Z Buly papeže Františka k Svatému roku milosrdenství (z čl. 19)

Toto je příhodná doba ke změně života! Toto je chvíle, která by se měla dotknout srdce. Tváří v tvář spáchanému zlu, i těch nejhorších zločinů, je čas uslyšet pláč nevinných, připravených o majetek, o důstojnost, o to, co mají rádi, i o život samotný. Zůstat na cestě zla je pouze zdrojem klamu a smutku. Pravý život je zcela jiný. Bůh neúnavně podává ruku. Vždycky je ochoten naslouchat a já také, stejně jako moji bratři biskupové a kněží. Důležité je pouze přijmout výzvu k obrácení a podrobit se spravedlnosti, zatímco církev nabízí milosrdenství.